

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tiende Afdeling)

1. december 2021 *

»EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket Steirisches Kürbiskernöl g. g. A
GESCHÜTZTE GEOGRAFISCHE ANGABE – absolut registreringshindring – varemærke, som
indeholder tegn, emblemer eller våben – emblem for et af Unionens aktivitetsområder –
beskyttede geografiske betegnelser – artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu
artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning (EU) 2017/1001]«

I sag T-700/20,

Gabriele Schmid, Halbenrain (Østrig), ved advokat A. Ginzburg,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) ved D. Hanf og M.
Eberl, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten:

Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark, Graz (Østrig), ved advokat I.
Hödl,

angående et søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. september 2020 af Fjerde
Appelkammer ved EUIPO (sag R 2186/2019-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem
Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark og Gabriele Schmid,

har

RETTEN (Tiende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, A. Kornezov, og dommerne K. Kowalik-Bańczyk og D. Petrлік
(refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig R. Úkelytė,

* Processprog: tysk.

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 24. november 2020,

under henvisning til EUIPO's svarskrift, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 25. januar 2021,

under henvisning til intervenientens svarskrift, som blev indleveret til Rettens Justitskontor den 1. februar 2021,

efter retsmødet den 8. september 2021,

afsagt følgende

Dom

Sagens baggrund

- 1 Den 8. juli 2011 indgav sagsøgeren, Gabriele Schmid, en ansøgning om registrering af et EU-varemærke til Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1), med senere ændringer (erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1)).
- 2 Det varemærke, der blev ansøgt registreret, var følgende figurtegn:

- 3 Den vare, som varemærkeansøgningen vedrørte, henhører under klasse 29 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarede for denne klasse til følgende beskrivelse: »olie af græskarkerner, i henhold til den beskyttede geografiske betegnelse Steirisches Kürbiskernöl (Græskarkerneolie fra Steiermark)«.
- 4 Varemærkeansøgningen blev offentliggjort i *EF-varemærketidende* 2011/207 af 2. november 2011. Varemærket blev registreret den 9. februar 2012 med nummeret 010108454.
- 5 Den 1. marts 2018 indgav intervenienten, Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (landbrugs- og skovbrugsmyndigheden i delstaten Steiermark, Østrig), en ugyldighedsbegæring vedrørende det nævnte varemærke. De ugyldighedsgrunde, der blev påberåbt af intervenienten til støtte for begæringen, var dem, der er omfattet af artikel 59, stk. 1, i forordning 2017/1001, sammenholdt med denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra h)-j).

- 6 For så vidt angår den ugyldighedsgrund, som fremgår af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning 2017/1001, sammenholdt med denne forordnings artikel 59, stk. 1, har intervenienten påberåbt sig den tyske version af Den Europæiske Unions symbol for »beskyttede geografiske betegnelser« (herefter »BGB-symbolet«) som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1), der ser således ud:

- 7 Ved afgørelse af 26. juli 2019 erklærede annullationsafdelingen det anfægtede varemærke ugyldigt.
- 8 Den 26. september 2019 indgav sagsøgeren en klage til EUIPO i henhold til artikel 66-71 i forordning 2017/1001 til prøvelse af annullationsafdelingens afgørelse.
- 9 Ved afgørelse af 23. september 2020 (herefter »den anfægtede afgørelse«) afslog Fjerde Appelkammer ved EUIPO klagen under henvisning til, at det anfægtede varemærke var blevet registreret i strid med bestemmelserne i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning 2017/1001, og at varemærket skulle erklæres ugyldigt i medfør af forordningens artikel 59, stk. 1.

Parternes påstande

- 10 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 11 EUIPO har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 12 Intervenienten har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Såfremt sagsøgerens påstand tages til følge, hjemvises sagen til EUIPO.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale de af intervenienten afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for EUIPO og for Retten.

Retlige bemærkninger

- 13 Henset til datoen for indgivelsen af den i det foreliggende tilfælde omhandlede ansøgning om registrering, dvs. den 8. juli 2011, som er afgørende for bestemmelsen af den anvendelige materielle ret, er nærværende sag reguleret af de materielle bestemmelser i forordning nr. 207/2009 (jf. i denne retning kendelse af 5.10.2004, Alcon mod KHIM, C-192/03 P, EU:C:2004:587, præmis 39 og 40, og dom af 23.4.2020, Gugler France mod Gugler og EUIPO, C-736/18 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2020:308, præmis 3 og den deri nævnte retspraksis).
- 14 Hvad dernæst angår de materielle regler skal de henvisninger til artikel 7, stk. 1, litra i), og artikel 59, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001, som appelkammeret i den anfægtede afgørelse og parterne har foretaget, forstås således, at de henviser til artikel 7, stk. 1, litra i), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, idet disse to bestemmelser har samme indhold som bestemmelserne i forordning 2017/1001, hvortil der er blevet henvist.
- 15 I den anfægtede afgørelses punkt 20-23 har appelkammeret vurderet, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 finder anvendelse for emblemer, der henviser til et eneste af Unionens aktivitetsområder, også selv om emblemet, der vedrører et sådant aktivitetsområde, kun vedrører visse medlemsstater. I denne afgørelses punkt 24-26 fastslog appelkammeret for det første, at Unionen med vedtagelsen af forordning nr. 1151/2012 havde udøvet sin enekompetence til at beskytte beskyttede geografiske betegnelser, og at BGB-symbolet således er af særlig offentlig interesse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009. For det andet anførte appelkammeret, at tegnet i det anfægtede varemærke indeholdt dette symbol i sin helhed, og at hverken retten eller forpligtelsen til at bruge det nævnte symbol omfattede retten til at få det beskyttet som en del af et varemærke. Appelkammeret udledte heraf i den nævnte afgørelses punkt 27, at det anfægtede varemærke var blevet registreret i strid med denne bestemmelse, og at det nævnte varemærke derfor skulle erklæres ugyldigt.
- 16 Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et enkelt anbringende om appelkammerets tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra i), i denne forordning.
- 17 Sagsøgeren har anført, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 kun er til hinder for registrering af et varemærke, når varemærket indeholder et symbol fra en international mellemstatslig organisation, der kan vildlede offentligheden med hensyn til den forbindelse, der er mellem på den ene side indehaveren eller brugeren af dette varemærke og på den anden side den myndighed, som det omhandlede symbol henviser til. Denne betingelse er imidlertid ikke opfyldt i denne sag. Den anfægtede afgørelse er under alle omstændigheder ikke begrundet i denne henseende.
- 18 EUIPO finder, at sagsøgerens argumentation skal forkastes. For det første var BGB-symbolet allerede defineret i den relevante EU-lovgivning på den dato, hvor der blev ansøgt om registrering af det anfægtede varemærke. For det andet har sagsøgeren ikke bestridt klassificeringen af BGB-symbolet som et emblem, der er af særlig offentlig interesse. For det tredje ville den omstændighed, at et EU-symbol, såsom BGB-symbolet, tildeles beskyttelse i henhold til varemærkeretten, være i strid med det system til beskyttelse af geografiske oprindelsesbetegnelser, som Unionen har indført, og ville kunne bringe dets funktion i fare.

- 19 Intervenienten er af den opfattelse, at »BGB«-symbolet er af særlig offentlig interesse, og at det ikke kan integreres i et EU-varemærke, eftersom en sådan integration ikke er blevet godkendt af den kompetente myndighed, dvs. Europa-Kommissionen. Intervenienten har ligeledes gjort gældende, at dette symbol dominerer det anfægtede varemærke, at forbrugerne ikke opfatter dette symbol som et symbol, der ligner en kvalitetscertificering, der er udstedt af Unionen, og at kundekredsen vil forbinde dette varemærke med Unionen, henset til den omstændighed, at det nævnte varemærke er blevet udstedt af EUIPO.
- 20 Det bemærkes, at artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 forbyder registrering af varemærker, der indeholder andre tegn, emblemer eller våben end dem, der er omhandlet i samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra h), [nu artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning 2017/1001] dvs. andre end dem for stater eller for internationale mellemstatslige organisationer, som på regulær vis tilstilles de lande, der deltager i konventionen om beskyttelse af industriel ejendomsret, der blev undertegnet i Paris den 20. marts 1883 og senest revideret i Stockholm den 14. juli 1967 samt ændret den 28. september 1979 (*United Nations Treaty Series*, bind 828, nr. 11851, s. 305, herefter »Pariserkonventionen«).
- 21 Ifølge ordlyden af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 finder forbuddet i denne bestemmelse anvendelse, når det omhandlede tegn, emblem eller våben er af særlig offentlig interesse, og den kompetente myndighed ikke har givet tilladelse til den nævnte registrering.
- 22 Det fremgår desuden af retspraksis, at disse betingelser suppleres af en tredje betingelse, idet alle disse betingelser er kumulative. Den tredje betingelse følger af en samlet læsning af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 og denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra h).
- 23 I henhold til sidstnævnte bestemmelse er emblemer for internationale mellemstatslige organisationer, som på regulær vis tilstilles de lande, der deltager i Pariserkonventionen, kun beskyttet, når det varemærke, der indeholder et sådant emblem, som helhed hos offentligheden vækker forestilling om, at der består en forbindelse mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den omhandlede internationale mellemstatslige organisation, hvilket følger direkte af artikel 6b, stk. 1, litra c), i Pariserkonventionen (jf. i denne retning dom af 10.7.2013, Kreyenberg mod KHIM – Kommissionen (MEMBER OF € euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, præmis 38).
- 24 Hvis den beskyttelse, der ydes ved artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, kunne komme i betragtning, herunder når den sidste betingelse ikke er opfyldt, ville den være større end den beskyttelse, som artikel 7, stk. 1, litra h), giver emblemer for internationale mellemstatslige organisationer, som på regulær vis tilstilles de deltagende lande i Pariserkonventionen (dom af 10.7.2013, Kreyenberg mod KHIM – Kommissionen (MEMBER OF € euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, præmis 38).
- 25 Der er imidlertid intet, der tyder på, at EU-lovgiver har villet tillægge de emblemer, der er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, en større beskyttelse end de emblemer, der er nævnt i forordningens artikel 7, stk. 1, litra h), således at omfanget af beskyttelsen i henhold til den førstnævnte bestemmelse ikke kan være større end omfanget af beskyttelsen i henhold til sidstnævnte bestemmelse (jf. i denne retning dom af 16.7.2009, American Clothing Associates mod KHIM og KHIM mod American Clothing Associates, C-202/08 P og C-208/08 P, EU:C:2009:477, præmis 80, og af 10.7.2013, Kreyenberg mod KHIM – Kommissionen (MEMBER OF € euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, præmis 39).

- 26 Den beskyttelse, der er tillagt de emblemer, som er omfattet af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, finder derfor kun anvendelse, når varemærket, der indeholder et sådant emblem, som helhed kan vildlede offentligheden med hensyn til den forbindelse, der er mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den myndighed, som det omhandlede tegn, emblem eller våben henviser til (dom af 10.7.2013, Kreyenberg mod KHIM – Kommissionen (MEMBER OF €e euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, præmis 40 og 77).
- 27 Det er i denne forbindelse blevet præciseret, at henset til den brede formulering af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, beskytter bestemmelsen både tegn, emblemer og våben, selv om de ikke betegner alle Unionens aktiviteter, ikke desto mindre har en særlig forbindelse til disse aktiviteter. Den omstændighed, at et emblem har forbindelse til en af Unionens aktiviteter, er nemlig tilstrækkelig til at bevise, at der er en offentlig interesse i, at det beskyttes (jf. i denne retning dom af 10.7.2013, Kreyenberg mod KHIM – Kommissionen (MEMBER OF €e euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, præmis 44).
- 28 Den beskyttelse, der følger af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, finder således bl.a. anvendelse, når det omhandlede varemærke vildleder offentligheden med hensyn til oprindelsen af de varer eller tjenesteydelser, som det betegner, idet denne ansøres til at tro, at disse hidrører fra den myndighed, som det emblem, som varemærket indeholder en gengivelse eller en efterligning af, henviser til. En sådan beskyttelse skal også finde anvendelse, når der er risiko for, at offentligheden – på grund af tilstedeværelsen af en sådan gengivelse eller efterligning af et tegn, emblem eller våben i dette varemærke – tror, at de nævnte varer eller tjenesteydelser er godkendt eller garanteret af den myndighed, som dette tegn, emblem eller våben henviser til, eller at de på anden måde har en forbindelse til den nævnte myndighed (dom af 10.7.2013, Kreyenberg mod KHIM – Kommissionen (MEMBER OF €e euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, præmis 78 og 97; jf. ligeledes analogt, dom af 15.1.2013, Welte-Wenu mod KHIM – Kommissionen (EUROPEAN DRIVESHAFT SERVICES), T-413/11, ikke trykt i Sml., EU:T:2013:12, præmis 61).
- 29 Det er i lyset af disse betragtninger, at den argumentation, som er gjort gældende mod den anfægtede afgørelse, skal undersøges.
- 30 I den foreliggende sag konkluderede appelkammeret, at klagen over afgørelsen om annullation af det anfægtede varemærke på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 skulle afslås, idet det fastslog, at de to betingelser, der er nævnt i præmis 21 ovenfor, var opfyldt.
- 31 For det første fandt appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 24, at BGB-symbolet er af særlig offentlig interesse, eftersom det skulle anbringes på varer, der svarer til en beskyttet geografisk betegnelse, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt. For det andet anførte appelkammeret i denne afgørelses punkt 25, at det anfægtede varemærke omfattede BGB-symbolet i sin helhed, og at sagsøgeren ikke havde godtgjort, at Kommissionen havde tilladt en sådan brug af dette symbol i henhold til varemærkeretten, idet denne tilladelse heller ikke fremgår af forordning nr. 1151/2012, hvilket sagsøgeren heller ikke har bestridt.
- 32 Det må imidlertid konstateres, at appelkammeret ikke undersøgte den tredje betingelse, hvorefter registreringshindringen i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 ifølge den retspraksis, der er anført i præmis 26-28 ovenfor, kan gøres gældende.

- 33 Som sagsøgeren også har anført, er der ingen del af den anfægtede afgørelse, der vedrører spørgsmålet om, hvorvidt offentligheden, på grund af tilstedeværelsen af BGB-symbolet i det anfægtede varemærke, ansføres til at tro, at de varer, som varemærket betegner, er godkendt eller garanteret af den myndighed, hvortil det emblem, som det indeholder, henviser, dvs. Unionen, eller at de på anden måde har en forbindelse til den nævnte myndighed. I den anfægtede afgørelse undersøgte appelkammeret navnlig ikke spørgsmålet, om den måde, hvorpå BGB-symbolet blev integreret i det anfægtede varemærke, risikerede at få denne kundekreds til at tro, at de varer, der var omfattet af dette varemærke, var omfattet af Unionens garanti for, at disse varer havde en vis oprindelse og egenskaber, der opfyldte betingelserne i forordning nr. 1151/2012 for at være omfattet af beskyttelsen i henhold til de beskyttede geografiske betegnelser.
- 34 I modsætning til, hvad EUIPO anførte under retsmødet, skal det i denne forbindelse ikke lægges til grund, at appelkammeret i den anfægtede afgørelse implicit foretog en undersøgelse af, om det anfægtede varemærke gav offentligheden anledning til at tro, at der var en forbindelse mellem varemærkets indehaver og Unionen. Ved i denne afgørelses punkt 19 og 25 at begrænse sig til at konstatere, at dette varemærke indeholdt BGB-symbolet i sin helhed, og i den nævnte afgørelses punkt 26 blot anføre, at selv om det anfægtede varemærke ikke var identisk med BGB-symbolet, ændrede dette ikke appelkammerets vurdering, undersøgte appelkammeret på ingen måde, hvorledes kundekredsen opfattede dette symbol som en bestanddel af det nævnte varemærke, som helhed, eller spørgsmålet om, hvorvidt denne opfattelse risikerede at få denne kundekreds til at tro, at de varer, der var omfattet af dette varemærke, var omfattet af Unionens garanti.
- 35 Appelkammeret begik dermed en retlig fejl ved at undlade at tage stilling til en af de tre kumulative betingelser, som gennemførelsen af beskyttelsen i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 er underlagt.
- 36 Ingen af de argumenter, som EUIPO og intervenienten har fremført, kan rejse tvivl om denne konklusion.
- 37 For det første gør EUIPO's argument om, at BGB-symbolet allerede var blevet defineret i den relevante EU-lovgivning på det tidspunkt, hvor der blev ansøgt om registrering af det anfægtede varemærke, det alene muligt at fastslå, at dette symbol hidrører fra Unionen.
- 38 Det er i den henseende ubestridt mellem parterne, at BGB-symbolet er af særlig offentlig interesse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009. Hvis der er tale om en af betingelserne for gennemførelse af den beskyttelse, som denne bestemmelse giver, er den imidlertid forskellig fra og forudgående for betingelsen om, at offentligheden risikerer at tro, at de varer, der er omfattet af et varemærke, der indeholder et sådant symbol, er omfattet af Unionens godkendelse eller garanti, eller at de på anden vis er forbundet hermed.
- 39 For det andet skal det ganske vist medgives, således som EUIPO har gjort gældende, at tildelingen af en varemærkeretlig beskyttelse af et EU-symbol, såsom BGB-symbolet, generelt kan være til skade for den ordening med beskyttede geografiske betegnelser, der er indført af Unionen, og bringe dens funktion i fare. En sådan tildeling kan nemlig give indehaveren af et varemærke, der indeholder BGB-symbolet, et monopol på brugen af dette, der gør det muligt for denne at forbyde brugen heraf for enhver anden person. I henhold til artikel 12 i forordning nr. 1151/2012 skal dette symbol kunne anvendes af enhver producent med henblik på mærkning af dennes varer, når disse opfylder betingelserne for at henhøre under en beskyttet geografisk betegnelse.

- 40 Dette ændrer ikke på, at anvendelsen af artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009 kræver, at der skal foretages en konkret helhedsvurdering af den i præmis 38 ovenfor nævnte risiko vedrørende det omhandlede varemærke, i det omfang de andre bestanddele i dette varemærke kan betyde, at varemærket som helhed hos offentligheden ikke kan vække forestilling om, at der består en forbindelse mellem på den ene side varemærkeindehaveren eller -brugeren og på den anden side den myndighed, der er indehaver af eller bruger det emblem, som indgår i dette varemærke, eller at varemærket ikke giver offentligheden den forestilling, at der består en sådan forbindelse (dom af 10.7.2013, Kreyenberg mod KHIM – Kommissionen (MEMBER OF € euro experts), T-3/12, EU:T:2013:364, præmis 107).
- 41 I denne henseende skal de instanser ved EUIPO, der træffer afgørelser, ikke alene undersøge, om det pågældende emblem helt eller delvist er gengivet i det varemærke, som det er en integreret del af. De skal ligeledes vurdere, om dette emblem, bl.a. henset til dets størrelse og placering i et sådant varemærke, kan opfattes som sådant af kundekredsen, om det har en enkel eller kompleks sammensætning af farver eller former, om det suppleres med andre ord eller figurbestanddele, der svækker eller forandrer offentlighedens opfattelse af samme emblem, eller om de andre bestanddele i det omhandlede varemærke dominerer det helhedsindtryk, som varemærket giver.
- 42 Det er først efter denne undersøgelse, at det i tilfælde af, at offentligheden forbinder på den ene side indehaveren eller brugeren af det omhandlede varemærke og på den anden side den myndighed, som ejer eller bruger det emblem, der udgør en del af dette varemærke, eller at offentligheden udsættes for misbrug i denne henseende, kan antages, at der foreligger en risiko for krænkelse af den ordning med beskyttede geografiske betegnelser, der er indført af Unionen.
- 43 For det tredje og i modsætning til, hvad intervenienten har anført, vil der ikke ske afslag på registrering af et varemærke, som indeholder BGB-symbolet i henhold til artikel 7, stk. 1, litra i), i forordning nr. 207/2009, som følge af den ene omstændighed, at den kompetente myndighed ikke har tilladt en sådan brug. Den omstændighed, at der ikke foreligger en sådan tilladelse, er nemlig blot en af de betingelser, der kræves for at gennemføre den beskyttelse, der er fastsat i denne bestemmelse.
- 44 Hvad for det fjerde angår intervenientens argumenter om, at BGB-symbolet dominerer det anfægtede varemærke, at forbrugerne ikke vil opfatte dette symbol som et symbol, der ligner en kvalitetscertificering, der er udstedt af Unionen, og at offentligheden vil knytte en forbindelse mellem dette varemærke og Unionen, henset til den omstændighed, at det nævnte varemærke er blevet udstedt af EUIPO, skal det fastslås, at de vedrører vurderingen af kundekredsens opfattelse af det samme varemærke. En sådan undersøgelse blev dog ikke foretaget i den anfægtede afgørelse. Sådanne argumenter kan derfor ikke rejse tvivl om konklusionen om, at appelkammeret begik en retlig fejl ved ikke at foretage en sådan vurdering.
- 45 I denne sammenhæng skal det for fuldstændighedens skyld og i modsætning til det af sagsøgeren anførte tilføjes, at den omstændighed – hvis den skulle anses for godtgjort – at de varer, der er omfattet af det anfægtede varemærke, på tidspunktet for indgivelsen af registreringsansøgningen opfyldte de betingelser, der er fastsat i forordning nr. 1151/2012 for at være omfattet af beskyttelsen i henhold til de beskyttede geografiske betegnelser, ikke har nogen betydning for denne undersøgelse. Dels betyder en sådan omstændighed udelukkende, at den erhvervsdrivende, der markedsfører disse varer, i henhold til artikel 12 i forordning nr. 1151/2012 kan anvende den omhandlede geografiske betegnelse, uden at dette imidlertid giver ham ret til at bruge en sådan betegnelse som varemærke. Dels kan de omhandlede varer

ophøre med at opfylde disse betingelser fremover. Selv i dette tilfælde vil det omhandlede varemærke fortsat være forsynet med BGB-symbolet og vil i givet fald i højere grad kunne vildlede offentligheden med hensyn til oprindelsen eller egenskaberne ved de varer, der er omfattet heraf.

46 Det følger af det ovenstående, at den anfægtede afgørelse skal annulleres.

Sagsomkostninger

47 I henhold til procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. I det foreliggende tilfælde har EUIPO og intervenienten tabt sagen, og sagsøgeren har alene nedlagt påstand om, at EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne i den foreliggende sag. Følgelig bør EUIPO pålægges at bære sine egne omkostninger og at betale samtlige de omkostninger, der er afholdt af sagsøgeren i forbindelse med denne sag. Intervenienten bærer sine egne omkostninger i henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 3.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tiende Afdeling):

- 1) Afgørelsen truffet den 23. september 2020 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2186/2019-4) annulleres.**
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Gabriele Schmid afholdte omkostninger.**
- 3) Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark bærer sine egne omkostninger.**

Kornezov

Kowalik-Bańczyk

Petrлік

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. december 2021.

Underskrifter